

Нека је благословен овај дан браћо и сестре и ово свето место на коме смо се данас окупили, да прославимо успомену једнога дивнога угодника Божијега, преподобног оца нашега Јустина Ћелијског, које је овај храм овде и манастир посвећен. Преподобни Јустин Ћелијски је наш савременик. Овде године се навршава 120 година од његовог рођења и 35 година од његовог блаженог упокојења у Господу. И четири године од његовог прослављења, уврставања у ред светитеља Божијих. Али преподобни Јустин Ћелијски је и много пре од званичног проглашења за светитеља Божијега, у нашем народу био добро познат и веома поштован. И не само у нашем народу него и у осталим Православним народима, нарочито код браће Грка и Руса. Они су знали о оцу Јустину више него што смо ми Срби знали. Знали су његово богословље, знали су његове књиге, пратили су његове мисли и његов духовни и узвишени монашки живот. Зато су многи долазили код њега у манастир Ћелије, да га лично упознају, да са њим поразговарају, да добију неки савет или поуку и да виде тога угодника Божијега.

Данас на овај велики празник браћо и сестре, поред овога скупа овде, који је свечано обележио његову блажену успомену, данас је и у манастиру Ћелије тамо где је он живео, провео и богослужио више од тридесет година непрекидно славећи Бога, тамо је такође данас велико славље, јер је пренос његових светих моштију из гроба у Цркву манастира Ћелија. Та два места, и треће место где се отац Јустин посебно прославља сигурно је у Царству небескоме и посебно тамо је то славље велико, јер тамо учествују сви светитељи из рода нашега, окупљени око њега и са њим заједно славећи Бога и угодника Божијега, преподобног Јустина Ћелијскога. А ми овде на земљи, ми се њега сећамо, ми у њега гледамо, ми се њему молимо и од њега помоћ очекујемо.

У овој светој обитељи која је основана пре три, четири године, већ је почела да доноси плодове духовнога винограда оца Јустина Ћелијскога, јер се синоћ овде замонашен први монах од оснивања

овог манастира, и добио је име према данашњем празнику, име Јустин. Тако да све то говори о величини и прослављању оца Јустина од стране Бога, који га је прославио овде још за живота, а посебно у Царству небескоме. Ми се овде сабирамо браћо и сестре сваке недеље, молимо се Господу да очува у нама дух оца Јустина. Јер многи оца Јустина помињу, многи се диче њиме, али не држе његову науку, не иду његовим стопама. Међутим као што је Господ рекао у своје време: „Неће сваки који ми говори: Господе, Господе, ући у Царство небеско, него онај који врши вољу Оца мога који је на небесима“. Тако и ми можемо рећи, није сваки који се кити оцем Јустином његов стварни следбеник и ученик. Јер његовог се учења не држимо, његову науку не слушамо, његов пример не следимо у животу своме, посебно када је у питању чистота праве Православне вере, када је питање однос са разним јересима, које су се кроз историју Цркве умножиле и намножиле, које и данас цветају свуда по свету, па најалост и овде код нас у нашој Српској Цркви, а најпознатија јерес о којој је отац Јустин говорио јесте свејерес екуменизма. Која обједињује све остале јереси и она негира уствари праву веру Христову, ону коју су апостоли проповедали Духом Светим, коју су свети оци потврдили, које свети Сава насадио и оставио роду нашему Српскоме, коју је проповедао свети Владика Николај Жички и отац Јустин Ћелијски целог живота свога, ето та јерес настоји да ту веру Православну нашу упрља, исквари и обезвреди. А ми, ми смо овде сабрани јер желимо да очувамо ту веру, онако како су нам је предали наши свети оци, како смо је примили од светог Јустина Ћелијског и Владике Николаја, да по тој вери живимо и да тако верујемо. Јер само живећи по тој вери како су они живели, веровати како су они веровали, ми се можемо надати да ће Господ и нас познати и признати за своје ученике, и када дође време примити нас у Царство своје небеско да тамо и ми са свима светим угодницима Божијим и са данашњим слављеником светим Јустином Ћелијским, да и ми славимо Оца и Сина и Светога Духа, кроза све векове у сву вечност. Амин.